

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 3 november 2017
Rolnummer 2017/AR/147
Artikel 1675/16 Ger.W. op 9 november 2017. Kennisgeving met een ter post aangetekende brief aan partijen en raadsman eerste geïntimeerde.

Uitgifte

Uitgereikt aan
op € JGR

Arbeidshof Gent Afdeling Brugge

negende kamer

Arrest

Me Md1, advocaat, schuldbemiddelaar, appellante, verschijnt in persoon :

tegen

1. Mevr. X1, eerste geïntimeerde, vertegenwoordigd door Me Ad., advocaat;
2. A1, Belgische Staat, F.O.D. Financiën, Administratie der B.T.W., tweede geïntimeerde;
3. A2, Belgische Staat, F.O.D. Financiën, Administratie der Directe belastingen, derde geïntimeerde;
4. E., Energiebedrijf, vierde geïntimeerde;
5. R., Incasso-onderneming, vijfde geïntimeerde;
6. H., Ziekenhuis, zesde geïntimeerde;
7. S., Handelsmaatschappij, zevende geïntimeerde;
8. A3, Federale Pensiodienst: achtste geïntimeerde;

Geïntimeerden vermeld onder nrs. 2 t.e.m. 8 zijn niet aanwezig noch vertegenwoordigd.

* * *

I. VOORAFGAANDEN IN DE PROCEDURE

Bij eenzijdig verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Brugge op 9 augustus 2004, stelden de h. X2 en Mevr. X1 een vordering tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling in. De zaak werd ingeschreven onder rolnummer 04/02452/B.

Bij beschikking van de beslagrechter bij de rechtbank van eerste aanleg Brugge d.d. 27 augustus 2004 werd het verzoek tot collectieve schuldenregeling toelaatbaar verklaard. Me Md1, advocaat (...), werd aangesteld als schuldbemiddelaar.

Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Brugge op 29 augustus 2005, vorderde de schuldbemiddelaar overeenkomstig artikel 1675/10, §5 Gerechtelijk Wetboek akte te nemen van het tussengekomen akkoord van minnelijke aanzuiveringsregeling.

Bij beschikking van 27 oktober 2005 van de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg Brugge werd overeenkomstig artikel 1675/10, §5 Gerechtelijk Wetboek aan partijen akte verleend van het akkoord met het voorstel tot minnelijke aanzuiveringsregeling d.d. 26 april 2005; vastgesteld dat de aanzuiveringsregeling uiterlijk zou eindigen op 31 oktober 2026 [lees: 2016]; de schuldbemiddelaar in het bijzonder gewezen op de verplichtingen vervat in artikel 1675/14, §3 Gerechtelijk Wetboek; de staat van erelonen, kosten en emolumenten van de schuldbemiddelaar provisioneel begroot voor de periode tot 25 augustus 2005 op de som van € 740,52 en werd bevel tot tenuitvoerlegging voor dit bedrag verleend, overeenkomstig artikel 1675/19 van het Gerechtelijk Wetboek.

Deze beschikking werd ter kennis gebracht per gerechtsbrief aan alle betrokken partijen op 7 november 2005.

Bij brief (fax) van 8 februari 2017 uitgaande van de schuldbemiddelaar en ontvangen ter griffie van de schuldbemiddelingsrechter van de CSR-kamer van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge op 9 februari 2017 werd medegedeeld dat de h. X2 overleden is op 27 januari 2017.

Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge op 10 februari 2017, vorderde de schuldbemiddelaar overeenkomstig artikel 1675/13 Gerechtelijk Wetboek (na de onmogelijkheid tot uitvoering van het goedgekeurd plan van minnelijke aanzuiveringsregeling) de totale kwijtschelding van de schulden in hoofdsom, interesten en kosten toe te staan zonder aanzuiveringsregeling en desgevallend begeleidingsmaatregelen op te leggen, evenals de begroting van de kosten- en ereloonstaat.

Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge op 20 maart 2017, vorderde de schuldbemiddelaar aangezien de collectieve schuldenregeling ingevolge het overlijden van de h. X2 zonder voorwerp was deze te beëindigen; de ereloonstaat van de schuldbemiddelaar voor de periode 10 januari 2009 tot en met 8 februari 2017 te begroten op 4.615,45 euro en te zeggen voor recht dat dit bedrag mocht worden afgehouden van het saldo van de rubriekrekening.

Bij beschikking van 28 maart 2017 van de schuldbemiddelingsrechter van de CSR-kamer van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge werd vastgesteld dat de procedure collectieve schuldenregeling ten aanzien van de h. X2 op 27 januari 2017 (datum overlijden) zonder voorwerp was geworden en dus automatisch eindigde; werd de schuldbemiddelaar in het bijzonder gewezen op de verplichtingen vervat in artikel 1675/14, §3 van het

Gerechttelijk Wetboek, en werd de staat van erelonen, kosten en emolumenten van de schuldbemiddelaar begroot op 1.353,04 euro.

Deze beschikking werd ter kennis gebracht per gerechtsbrief aan alle betrokken partijen op 31 maart 2017.

Bij beschikking van 23 juni 2017 van de schuldbemiddelingsrechter van de CSR-kamer van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge werd de schuldbemiddelaar, Me Md1 ontheven van het haar opgedragen mandaat; werd gezegd voor recht dat het dossier met de nodige spoed en uiterlijk binnen de vijf dagen na de kennisgeving van de huidige beschikking diende te worden overgemaakt aan de nieuw aangestelde schuldbemiddelaar; werd als nieuwe schuldbemiddelaar Me Md2 aangesteld; werd de schuldbemiddelaar gewezen op de overwegingen vevat in de oorspronkelijke beschikking van 27 augustus 2004 en de verplichtingen opgelegd in artikel 1675/16, §2/1 Gerechttelijk Wetboek.

Deze beschikking werd ter kennis gebracht met een aangetekende brief aan de voormalige schuldbemiddelaar, de nieuw aangestelde schuldbemiddelaar en aan de toegelaten schuldenaar Mevr. X1, eerste geïntimeerde, op 26 juni 2017.

Bij brief uitgaande van Me Md2, de nieuw aangestelde schuldbemiddelaar, van 26 juli 2017 en ontvangen ter griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge op 26 juli 2017 werd medegedeeld dat ondanks herhaald aandringen hij geen dossier mocht ontvangen van de voormalige schuldbemiddelaar, Me Md1, en dat zij hoger beroep instelde tegen de beschikking die in haar vervanging voorzag.

Bij brief van 27 juli 2017 werden de betrokken partijen door de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge in kennis gesteld van de rechtsdag overeenkomstig artikel 1675/11, §2 Gerechttelijk Wetboek op donderdag 21 september 2017.

* * *

II. PROCEDURE IN HOGER BEROEP

Bij verzoekschrift tot hoger beroep, op 24 juli 2017 neergelegd op de griffie van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, stelde Me Md1, voormalig schuldbemiddelaar hoger beroep in tegen de beschikking van 23 juni 2017.

De appellante vordert:

- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de beschikking d.d. 23 juni 2017 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge gekend onder het nummer 08/1951/B te vernietigen;

- te zeggen voor recht dat er geen volstreekte noodzaak voor handen is om haar als schuldbemiddelaar ambtshalve van haar mandaat te ontheffen;
- overeenkomstig artikel 1675/13bis Gerechtelijk Wetboek in hoofde van Mevr. X1 de totale kwijtschelding van de nog openstaande schulden, in hoofdsom, intresten en kosten aan A1;
- desgevallend volgende begeleidingsmaatregelen op te leggen:
 - . zich onthouden van elke daad die de verdere toekenning van het pensioen in het gedrang zou kunnen brengen;
 - . zich in regel houden met alle sociale en administratieve verplichtingen;
 - . budgetbegeleiding door een sociale dienst naar keuze, te melden aan de schuldbemiddelaar;
 - . de schuldbemiddelaar onmiddellijk inlichten van alle gegevens die van invloed zijn op haar financiële positie;
 - . zich jaarlijks en op uitnodiging aanmelden bij de schuldbemiddelaar teneinde deze aan de hand van recente, bewijskrachtige stukken te informeren omtrent de financiële toestand;
- de ereloonstaat van de schuldbemiddelaar voor de periode van 10 januari 2009 tot en met 8 februari 2017 te begroten op 4.615,45 euro, waarvan de helft voor rekening van Mevr. X1 en te zeggen voor recht dat dit bedrag mag worden afgehouden van het saldo van de rubriekrekening;
- te zeggen voor recht dat, indien er nog een resterend saldo is, dit saldo mag worden aangewend voor de betaling van boedelschulden door de schuldbemiddelaar;
- kosten als naar recht.

Deze zaak werd ingeschreven op de algemene rol van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, onder het rolnummer 2017/AR/147.

De zaak werd ingeleid op de openbare terechtzitting van vrijdag 6 oktober 2017. De appellante, ex-schuldbemiddelaar, werd gehoord over de ontvankelijkheid van het hoger beroep. De raadsman van eerste geïntimeerde werd gehoord. De overige partijen zijn niet verschenen en werden evenmin vertegenwoordigd.

* * *

III. BESPREKING

Nopens de ontvankelijkheid van het hoger beroep

3.1. De bij de beschikking van toelaatbaarheid aangestelde schuldbemiddelaar Me Md1 stelde hoger beroep in tegen de beslissing van de eerste rechter om in haar vervanging te voorzien, waarbij zij aldus van haar mandaat werd ontheven en waarbij Me Md2 werd aangesteld als nieuwe schuldbemiddelaar.

3.2. Behoudens in het geval van een onsplitsbaar geschil geldt als regel dat de verzoeker in hoger beroep kan beslissen ten opzichte van welke tegenpartij(en) het hoger beroep wordt ingesteld (BROECKX, K., Het recht op hoger beroep en het beginsel van de dubbele aanleg in het civiele geding, Antwerpen, Maklu, 1995, p. 219, nr. 483).

Wanneer het geschil onsplitsbaar is, moet het hoger beroep krachtens artikel 1053 Gerechtelijk Wetboek evenwel gericht worden tegen alle partijen wier belang in strijd is met dat van de verzoeker in hoger beroep en moeten alle andere niet in beroep komende, niet in beroep gedagvaarde of niet opgeroepen partijen in de zaak worden betrokken binnen de bij dit artikel bepaalde termijn en ten laatste voor het sluiten van de debatten.

Het geschil is krachtens artikel 31 Gerechtelijk Wetboek onsplitsbaar in de zin van artikel 1053 van hetzelfde wetboek, wanneer de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de onderscheiden beslissingen waartoe het aanleiding geeft, materieel onmogelijk is.

Zo in dit geval niet voldaan wordt aan de voorschriften van artikel 1053 Gerechtelijk Wetboek, is het hoger beroep niet ontvankelijk.

Deze aangelegenheid raakt de openbare orde (cfr. Cass. 24 februari 2005, www.cass.be), zodat het arbeidshof op de naleving ervan moet toezien.

3.3. Het huidige geschil heeft betrekking op de vervanging van de schuldbemiddelaar.

Dit geschil is te beschouwen als een onsplitsbaar geschil in de zin van het voormelde artikel 31 Gerechtelijk Wetboek. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat de oorspronkelijke schuldbemiddelaar verder zou aangesteld blijven, terwijl dit aan de andere nieuw aangestelde schuldbemiddelaar niet tegenwerpelijk zou zijn. De gezamenlijke tenuitvoerlegging van de onderscheiden beslissingen over de vraag of de oorspronkelijke schuldbemiddelaar al dan niet wordt vervangen is ten aanzien van de nieuwe schuldbemiddelaar bijgevolg niet mogelijk. Aan deze voorwaarde bepaald in artikel 31 Gerechtelijk Wetboek is voldaan (cfr. Gent 27 september 2005, R.W. 2006-07, afl. 14, 605, noot S. VOET).

Dit heeft tot gevolg dat het hoger beroep ook diende te worden gericht tegen de (nieuwe) schuldbemiddelaar, vermeld in de bestreden beslissing, minstens dat deze betrokken diende te worden in de procedure in hoger beroep.

Dit is ter zake niet het geval.

Het arbeidshof ziet zich dan ook verplicht om het hoger beroep niet ontvankelijk te verklaren (cfr. art. 1053 Gerechtelijk Wetboek).

Dit betekent dat het niet aan het arbeidshof toekomt om te oordelen over de grond van het geschil.

Het arbeidshof kan evenmin ingaan op de bemerkingen die in het verzoekschrift tot hoger beroep zijn gemaakt over de begroting van de kostenstaat van de schuldbemiddelaar door de eerste rechter. In de bestreden beschikking werd daar immers niet over geoordeeld.

**OM DEZE REDENEN,
HET ARBEIDSHOF,**

Rechtsprekend op tegenspraak ten aanzien van de appellante en de eerste geïntimeerde en als op tegenspraak (cfr. artikel 1675/16 § 4 van het Gerechtelijk Wetboek) ten aanzien van de overige inzake zijnde partijen.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Verwerpt alle andere, ruimere of strijdige conclusies.

Verklaart het hoger beroep niet ontvankelijk.

Legt de bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand - zoals bepaald in artikel 4 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand - die door Me Md1 bij het neerleggen van haar verzoekschrift tot hoger werd betaald, ten laste van Me Md1.

Stelt vast dat er verder aan deze procedure geen kosten verbonden zijn die dienen vereffend te worden.

Aldus gewezen door het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, negende kamer, door Mevr. Verbeke Caroline, raadsheer, en in openbare terechtzitting van vrijdag, drie november tweeduizend en zeventien uitgesproken door Mevr. Verbeke Caroline, raadsheer, met bijstand van de h. ..., afgevaardigd griffier.